ΑΡΧΙΕΡΑΤΙ
ΚΟΝ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΚΟΚΑΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ
ΚΑΙ
ΚΑΛΥΜ/ΓΧΟΠΟΙΟΣ.
ΠΛΑΓΙΩΣ ΜΙΚΡΑΣ ΘΥΡΑΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ·
ΑΡΙΘ. 4
ΣΜΥΡΝΗ

Αχ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ, ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Ἤτοι τῶν Προηγιασμένων.

Ἔτι δὲ

ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ,
ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ,
ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΡΟΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΛΛΑΣ ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ
ΤΟΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΙΝ ΕΥΧΑΣ,

ΕΚΔΟΘΕΝ ΗΔΗ ΕΙΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΥΝΤΟΝΩ ΤΩΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩΝ ΕΦΟΡΩΝ

Τῆς Πατριαρχικῆς Τυπογραφίας.

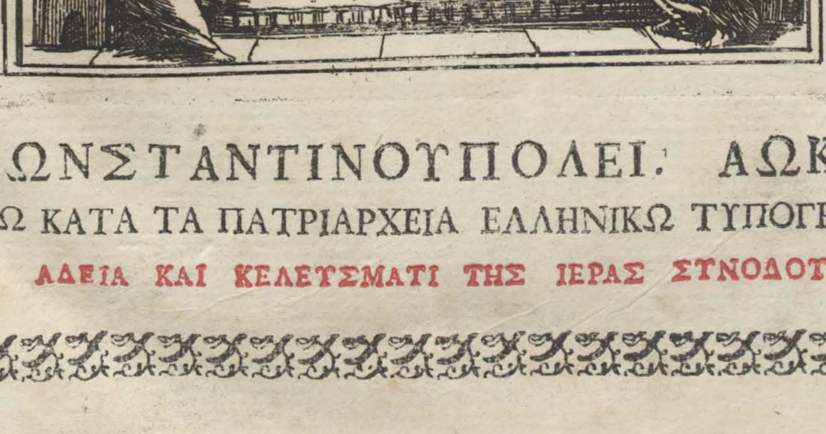

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ: ΑΩΚ΄. 1820.
ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ.
ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΕΛΕΥΣΜΑΤΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

Ο ΑΓΙ. ΙΩΑΝΝΗΣ.
Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην· καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπερουράνιόν σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων· Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα·

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου. Α'.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· Αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλουσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Β'.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Γ'.

Ο' Τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶ, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, καὶ Στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως·

ΟΤι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,

Ὁ Διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου Ὕμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης Ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. κ.τ.λ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον Φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σου καὶ φρονοῦντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ Διάκονος λέγει· Εἴπωμεν πάντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ:

ΟΤι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ

Πατρὶ,

Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν τῶν Κατηχουμένων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν, Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὅσοι Κατηχούμενοι·

Μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητὸν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α΄.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· Πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι, τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας, καὶ Θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β΄.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δῷς ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ

τε μετὰ Φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύουσί σοι, ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΠως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε Φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, ᾀδομένου τοῦ χερουβικοῦ.

ΟΥδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα καὶ Φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· Ἀλλ᾽ ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου Φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν Ἐπουρανίων τε, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ Ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· Ἀλλ᾽ ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον, καὶ τὴν τῶν Ἱερῶν Δώρων ἀπόθεσιν, ὁ Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος Ἅγιος, ὁ δεχόμενος Θυσίαν αἰνέσεως, παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, προσενεγκεῖν σοὶ Δῶρά τε καὶ Θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου.

ΕΚΦΩ-

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· Ὁ Λαὸς τό, Πιστεύω·

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς·

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως·

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, Σὺ, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας. Καίτοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὸν ἐπινίκιον Ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, Σὺ, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, Ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· ὃς τὸν Κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·

ΕΚΦΩ-

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΛΑ΄βετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Εἶτα μυστικῶς.

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς Οὐρανοὺς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας, καὶ ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Εἶτα Ὁ Ἀρχιερεὺς εὐξάμενος κατ᾽ ἰδίαν, ἐπεύχεται οὕτω.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον Λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ ἅμα σφραγίζων τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει οὕτως·

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων ἀμφότερα, λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, ἐκ γ΄.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν, εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς Πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἶτα

Εἶτα ἐπεύχεται

ΤΟῦ Ἁγίε Ἰωάννε, Προφήτε, Προδρόμε, ἢ Βαπτιςε· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ἢ πανεὐφήμων Ἀποςόλων· τε Ἁγίε (τε δεῖνος) ε ἢ τὴν μνήμην ἐπιτελεμεν· ἢ πάντων σε τῶν Ἁγίων· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναςάσεως ζωῆς αἰωνίε· ἢ ἀνάπαυσον αὐτὲς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπε ἐπισκοπεῖ τὸ Φῶς τε προσώπε σε. Ἔτι παρακαλεμεν σε, μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομέντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τε Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, ἢ παντὸς Ἱερατικε ἢ Μοναχικε τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκεμένης· ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς, ἢ Ἀποςολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ, ἢ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιςοτάτων, ἢ φιλοχρίςων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τε Παλατίε, ἢ τε Στρατοπέδε αὐτῶν· Δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ Βασίλειον, ἵνα ἢ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον, ἢ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, ἢ σεμνότητι.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τε Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τε δεῖνος) Ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, ἢ ὀρθοτομεντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν ζώντων.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΝήσθητι Κύριε τῆς Πόλεως, ἐν ᾗ παροικεμεν, ἢ πάσης Πόλεως, ἢ Χώρας, ἢ τῶν πίςει οἰκέντων ἐν αὐταῖς· Μνήσθητι Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορέντων, νοσέντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῶν· Μνήσθητι Κύριε, τῶν καρποφορέντων, ἢ καλλιεργέντων ἐν ταῖς ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις, ἢ μεμνημένων τῶν πενήτων, ἢ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σε ἐξαπόςειλον.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ ςόματι, ἢ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν, ἢ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τε Πατρὸς, ἢ τε Υἱε, ἢ τε ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΚΑὶ ἔςαι τὰ ἐλέη τε μεγάλε Θεε, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησε Χριςε μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται·

ΣΟὶ παρακατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν ἢ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα, Φιλάνθρωπε· ἢ παρακαλεμεν, ἢ δεόμεθα, ἢ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν Ἐπερανίων σε, ἢ Φρικτῶν Μυςηρίων, ταύτης τῆς ἱερᾶς, ἢ πνευματι-

ματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαρȣ̃ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπȣράνιον Θεὸν Πατέρα, ϗ λέγειν.

Ὁ Λαὸς τό. Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως. Ὅτι σȣ̃ ἐςὶν. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Εὐχαριςȣ̃μέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σȣ δυνάμει τὰ πάντα δημιȣργήσας, ϗ τῷ πλήθει τȣ̃ ἐλέȣς σȣ, ἐξ ȣ̓κ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα, Οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τȣ̀ς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· ȣ̓ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ, ϗ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ Φοβερῷ Θεῷ. Σὺ ȣ̓̃ν Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἑκάςȣ ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέȣσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιπορȣ̃σι συνόδευσον, τȣ̀ς νοσȣ̃ντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν·

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Χάριτι, ϗ οἰκτιρμοῖς, ϗ φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ μονογενȣ̃ς σȣ Υἱȣ̃, μεθ᾽ ȣ̃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Πρόσχες Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίȣ κατοικητηρίȣ σȣ, ϗ ἀπὸ Θρόνȣ δόξης τῆς Βασιλείας σȣ, ϗ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, ϗ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· ϗ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σȣ χειρὶ, μεταδȣ̃ναι ἡμῖν τȣ̃ ἀχράντȣ Σώματός σȣ, ϗ τȣ̃ τιμίȣ Αἵματος, ϗ δι᾽ ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Διάκονος Ἐκφωνεῖ. Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει. Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Τελειωθείσης δὲ τῆς Μεταλήψεως τῶν Θείων Μυςηρίων, Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς Εὐχαριςίας Εὐχήν.

Εὐχαριςȣ̃μέν σοι, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι ϗ τῇ παρȣ́σῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπȣρανίων σȣ, ϗ ἀθανάτων Μυςηρίων. Ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, ςήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ Φόβῳ σȣ τȣ̀ς πάντας, Φρȣ́ρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, εὐχαῖς, ϗ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξȣ Θεοτόκȣ,

τόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Μετὰ φόβου Θεοῦ·

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν, λέγει· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου·

Μετὰ ταῦτα προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, δίδωσι τῷ Ἱερεῖ, καὶ λέγει μυστικῶς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·

Ὁ δὲ Ἱερεὺς δεξάμενος αὐτὸ, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὸν Λαὸν, λέγει Ἐκφώνως·

Πάντοτε, νῦν. καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὀρθοὶ μεταλαβόντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν·

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἅγια.

Τὸ πλήρωμα τοῦ Νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν Αὐτὸς ὑπάρχων Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν Πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ πληρωθείσης, λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως·

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ Θείᾳ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λέγει· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι·

Ὁ Λαός· Δόξα Πατρὶ. καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Ο ΑΓ ΜΕΓΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙ

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην· καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπερουράνιόν σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων· Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα·

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ Ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

Ὁ Δι.

Ὁ Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου. Α'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· Αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Β'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Γ'.

Ὁ Τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶ, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, καὶ Στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς. Ἐκφώνως·

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,

Ὁ Διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου Ὕμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης Ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. κ.τ.λ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου· Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον Φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σου καὶ φρονοῦντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ Διάκονος λέγει· Εἴπωμεν πάντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ

Πατρὶ,

Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος: Εὔξαθε οἱ Κατηχέμενοι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν τῶν Κατηχεμένων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σε, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὲς δέλες σε τὲς Κατηχεμένες, τὲς ὑποκεκλικότας τὲς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σε, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν. Ποίησον αὐτὲς μέλη τίμια τῆς Ἁγίας σε Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτὲς τε̃ λετρε̃ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τε̃ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σε̃ τε̃ ἀληθινε̃ Θεε̃ ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τε̃ Πατρὸς, καὶ τε̃ Υἱε̃, καὶ τε̃ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος: Ὅσοι Κατηχέμενοι.

Μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α΄.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τε̃το τῆς σωτηρίας Μυστήριον. Σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τὲς ταπεινὲς, καὶ ἀναξίες δέλες σε γενέσθαι λειτεργὲς τε̃ Ἁγίε σε Θυσιαστηρίε. Σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τε̃ Ἁγίε σε Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σε, προσάγωμέν σοι Θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δὸς Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τε̃ Λαε̃ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σε.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β΄.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν. ὁ στήσας ἡμᾶς τὲς ταπεινὲς, καὶ ἁμαρτωλὲς, καὶ ἀναξίες δέλες σε κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σε λειτεργεῖν τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ· Σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τε̃ Ἁγίε σε Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην. Καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τε̃ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τε̃ Ἁγίε σε Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅπως ὑπὸ τε̃ κράτες σε πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ,

καὶ τῷ

καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ᾀδομένου τοῦ Χερουβικοῦ.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· Ἀλλ᾽ ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν Ἐπουρανίων τε, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ Ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· Ἀλλ᾽ ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον, καὶ τὴν τῶν Ἱερῶν Δώρων ἀπόθεσιν, ὁ Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν Οὐρανίων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου· εὐδόκησον δὴ Κύριε τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων. Πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ᾽ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν Λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν. ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα· Νῶε τὰς θυσίας· Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαρπώσεις· Μωσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας· Σαμουὴλ τὰς

εἰρηνι-

εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην Λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρά ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε· ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, καὶ φρονίμων οἰκονόμων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι· Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· Ὁ Λαὸς τό, Πιστεύω·

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Ὢν Δέσποτα, Κύριε, Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, προσκυνητὲ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν, τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σου, ἀκουστὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Κύριε Οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως ὁρωμένης τε, καὶ οὐχ ὁρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους· Ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· Ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα· Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς, ἡ πρὸ αἰώνων Σοφία, Ζωὴ, Ἁγιασμὸς, Δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς Υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀῤῥαβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ· παρ' οὗ πᾶσα Κτίσις λογική τε, καὶ νοερὰ δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά· Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα·

τόμενα· κέκραγον ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὸν ἐπινίκιον Ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν. Πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ ὁ Θεὸς τιμήσας, τέθηκας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ. Ἀλλὰ παρακούσαντά σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. Οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἁγίων σου, τῶν καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι. Ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν. Νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ' ἁρπαγμὸν ἡγήσατο, τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ, καὶ Πατρί. ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Καὶ ἐκ Παρθένου Ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. Καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ Κόσμῳ τούτῳ, δοὺς προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρός. Κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ Λαὸν περιούσιον, Βασίλειον Ἱεράτευμα, Ἔθνος Ἅγιον· καὶ καθαρίσας ἡμᾶς ἐν Ὕδατι, καὶ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα, πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν ᾅδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀ-

δύνας

δύνας τȣ̃ θανάτȣ. ϗ ἀνας͂ὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ϗ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάςασιν· καθότι ȣ̓κ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς Φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τȣ̀ς Οὐρανȣ̀ς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σȣ ἐν ὑψηλοῖς· ὃς ϗ ἥξει ἀποδȣ̃ναι ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτȣ̃. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τȣ̃ σωτηρίȣ αὐτȣ̃ Πάθȣς ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν ἐνώπιόν σȣ κατὰ τὰς αὐτȣ̃ ἐντολάς. Μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἑκȣ́σιον, ϗ ἀοίδιμον, ϗ ζωοποιὸν αὐτȣ̃ Θάνατον, τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδȣ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τȣ̃ Κόσμȣ ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτȣ̃, ϗ ἀχράντων χειρῶν, ϗ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ, ϗ Πατρὶ, εὐχαριςήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας·

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτȣ̃ Μαθηταῖς, ϗ Ἀποςόλοις εἰπών· Λάβετε, Φάγετε, τȣ̃τό μȣ ἐςὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ὁμοίως ϗ τὸ Ποτήριον ἐκ τȣ̃ γεννήματος τῆς ἀμπέλȣ λαβὼν, κεράσας, εὐχαριςήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας,

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτȣ̃ Μαθηταῖς, ϗ Ἀποςόλοις εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτȣ̃ πάντες, τȣ̃το ἐςὶ τὸ Αἷμά μȣ τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, ϗ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τȣ̃τον, ϗ τὸ Ποτήριον τȣ̃το πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν Ἀνάςασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι ȣ̓̃ν Δέσποτα ϗ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτȣ̃ Παθημάτων, τȣ̃ ζωοποιȣ̃ Σταυρȣ̃, τῆς τριημέρȣ Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναςάσεως, τῆς εἰς Οὐρανȣ̀ς ἀνόδȣ, τῆς ἐκ δεξιῶν σȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃ ϗ Πατρὸς Καθέδρας, ϗ τῆς ἐνδόξȣ, ϗ Φοβερᾶς αὐτοῦ Παρȣσίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, ϗ διὰ πάντα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Διὰ τȣ̃το Δέσποτα πανάγιε, ϗ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, ϗ ἀνάξιοι δȣ̃λοί σȣ, οἱ καταξιωθέντες λειτȣργεῖν τῷ Ἁγίῳ σȣ Θυσιαςηρίῳ, ȣ̓ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν· ȣ̓ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέησȣ, ϗ τȣ̀ς οἰκτιρμȣ́ς σȣ, ȣ̓̀ς ἐξέχεας πλȣσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαῤῥȣ̃ντες προσεγγίζομεν τῷ Ἁγίῳ σȣ Θυσιαςηρίῳ· ϗ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τȣ̃ Ἁγίȣ Σώματος, ϗ Αἵματος τȣ̃ Χριςȣ̃ σȣ, σȣ̃ δεόμεθα, ϗ σὲ παρακαλȣ̃μεν Ἅγιε Ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σȣ τὸ Ἅγιον

ἐφ' ἡ-

ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, καὶ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδεῖξαι.

Καὶ ἅμα σφραγίζων τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει ἐλαβῶς·

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ Τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς. Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων ἀμφότερα, λέγει· Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, ἐκ γ'.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται·

Ἡμᾶς δὲ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς Ἄρτου, καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἑνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν· καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὕρωμεν ἔλεον, καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς Πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος.) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι σοῦ δεόμεθα, μνήσθητι Κύριε τῆς Ἁγίας σου Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ Περάτων ἕως Περάτων τῆς Οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων. Ἄμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι. Χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς Γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν Παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ

τῆς Γῆς. Ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας ςεφάνωσον αὐτὲς. Ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμε. Ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα. Ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν. Κράτυνον αὐτῶν τὴν Βασιλείαν. Ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ Βάρβαρα ἔθνη, τὰ τὲς πολέμες θέλοντα, Χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν, ἢ ἀναφαίρετον εἰρήνην. Λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σε, ἢ παντὸς τε Λαε σε. Ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον, ἢ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, ἢ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἀρχῆς, ἢ Ἐξεσίας, ἢ τῶν ἐν τῷ Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἢ παντὸς τε Στρατοπέδε. Τὲς ἀγαθὲς ἐν τῇ ἀγαθότητί σε διατήρησον. Τὲς πονηρὲς, ἀγαθὲς ποίησον ἐν τῇ χρηςότητί σε. Μνήσθητι Κύριε τε περιεςῶτος Λαε, ἢ τῶν δι' εὐλόγες αἰτίας ἀπολειφθέντων, ἢ ἐλέησον αὐτὲς, ἢ ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τε ἐλέες σε. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθε. Τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ, ἢ ὁμονοίᾳ διατήρησον. Τὰ νήπια ἔκθρεψον. Τὴν νεότητα παιδαγώγησον. Τὸ γῆρας περικράτησον. Τὲς ὀλιγοψύχες παραμύθησαι. Τὲς ἐσκορπισμένες ἐπισυνάγαγε. Τὲς πεπλανημένες ἐπανάγαγε, ἢ σύναψον τῇ Ἁγίᾳ σε Καθολικῇ, ἢ Ἀποςολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὲς ὀχλεμένες ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἐλευθέρωσον. Τοῖς πλέεσι σύμπλευσον. Τοῖς ὁδοιπορεσι συνόδευσον. Χηρῶν πρόςηθι. Ὀρφανῶν ὑπεράσπισον. Αἰχμαλώτες ῥῦσαι. Νοσεντας ἴασαι. Τῶν ἐν Βήμασι, ἢ μετάλλοις, ἢ ἐξορίαις ἢ πικραῖς δελείαις, ἢ πάσῃ θλίψει, ἢ ἀνάγκῃ, ἢ περιςάσει ὄντων, μνημόνευσον ὁ Θεός. ἢ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σε εὐσπλαγχνίας. ἢ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς, ἢ τῶν μισεντων. ἢ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τε Λαοῦ σου μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἢ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλέσιόν σε ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Καὶ ὧν ἡμεῖς εκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἑκάςε τὴν ἡλικίαν, ἢ τὴν προσηγορίαν· ὁ εἰδὼς ἕκαςον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτε. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων Σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν, ὁ τῶν νοσέντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενε, ὁ εἰδὼς ἕκαςον, ἢ τὸ αἴτημα αὐτοῦ, οἶκον, ἢ τὴν χρείαν αὐτοῦ. Ῥῦσαι Κύριε τὴν Πόλιν ταύτην, ἢ πᾶσαν Πόλιν, ἢ Χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἢ ἐμφυλίε πολέμε.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τε δεῖνος.) Ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, ἢ ὀρθοτομεντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διά.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Ζώντων.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΝήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. Συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον. καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ Τάγματος. καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς, τῶν κυκλούντων τὸ Ἅγιόν σου Θυσιαστήριον· Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε. Ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς. Εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι. Ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ Γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου. Παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν. Σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν. Τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, Υἱοὺς φωτὸς, καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας. Τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΚΑὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος, τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου, ἑνωθῶμεν τῷ Ἁγίῳ Σώματι, καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα Ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν φρικτῶν σου τούτων, καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ, καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν. Ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν,

ὧν ἡτοι-

ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν· Ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἁγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον. Παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ. Ὁ Διάκονος Ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Τελειωθείσης δὲ τῆς Μεταλήψεως τῶν Θείων Μυστηρίων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς Εὐχαριστίας Εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν Ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς, καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν Ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, Πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἀρ-

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Μετὰ ταῦτα προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγει Μυστικῶς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ δίδωσι τῷ Ἱερεῖ. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ, λέγει Ἐκφώνως.

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, Τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἅγια.

Ἤνυσται, καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας Μυστήριον· ἔχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἴδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς· ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Ὁ ΑΓ ΓΡΗΓΟΡΙος
Ὁ ΔΙΑΛΟΓος

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ
ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμόν. Ὁ Διάκονος. τὰ Εἰρηνικά.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγινωσκομένων δὲ τῶν Ψαλμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Α΄.

Κύριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὐ-

Φρανον

φρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, διότι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε. Δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιόν σου.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Β΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ, καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, εἰρηνικόν, καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἀγαθός, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Γ΄.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ Ἅγιον, καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· Ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾷν, καὶ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν Στιχηρῶν, καὶ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν. γίνεται ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ.

Ἡ Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Ἑσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ

εἰς λο-

εἰς λογισμὲς πονηρίας. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Σοφία, ὀρθοί. Καὶ λέγονται τὰ Ἀναγνώσματα

Εἶτα, ὁ Ἀρχιερεὺς· Σοφία, ὀρθοί, Φῶς Χριστὲ φαίνει πᾶσι.

Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς Παροιμίας, ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω.

Εἶτα ὁ Διάκονος· τὸ, Εἴπωμεν πάντες.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενὲς ἱκεσίας.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δέλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τὲ ἐλέες σε· καὶ τὲς οἰκτιρμές σε κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σε, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σὲ πλέσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Εὔξασθε οἱ Κατηχέμενοι τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχεμένων.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης, καὶ δημιεργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὲς δέλες σε τὲς Κατηχεμένες, καὶ λύτρωσαι αὐτὲς τῆς παλαιᾶς πλάνης, καὶ τῆς μεθοδείας τὲ ἀντικειμένε. Καὶ προσκάλεσαι αὐτὲς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα. Καὶ συγκαταρίθμων αὐτὲς τῇ λογικῇ σε ποίμνῃ, ἐφ᾽ ἣν τὸ ὄνομά σε τὸ Ἅγιον ἐπικέκληται.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΙΝα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τὲ Πατρὸς, καὶ τὲ Υἱὲ, καὶ τὲ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὅσοι κατηχέμενοι προέλθετε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων,

λεγομένη ἀπὸ τῆς, Δ΄ τῆς Μεσονησίμε.

ΕΠίφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σε, ἐπὶ τὲς πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένες, καὶ ἐπιποθὲντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι. Καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν, βεβαίωσον αὐτὲς ἐν τῇ Πίστει, στήριξον ἐν ἐλπίδι, τελείωσον ἐν ἀγάπῃ, μέλη τίμια τὲ Χριστὲ σε ἀνάδειξον, τὲ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΚ-

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα.

Ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς Δ΄. τῆς Μεσονησίμου.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α΄.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας. Σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· Καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέσω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἅγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε. Τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα. Πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β΄.

Δέσποτα Ἅγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς· καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ Μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους Στρατιᾶς Οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα· ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι. Ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, Υἱοὶ φωτὸς, καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Ὁ Διάκονος Μετὰ τὴν Εἴσοδον· Πληρώσωμεν.

Εὐχὴ

Εὐχὴ μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τῶν Ἁγίων Δώρων.

Ο Τῶν ἀῤῥήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεὸς, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι. Ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτεργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τὲς ἁμαρτωλὲς, διὰ τὴν πολλήν σε φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι Δῶρά τε καὶ Θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τε Λαε ἀγνοημάτων. Αὐτὸς ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα, καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε, καὶ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τὲς ἀναξίες δέλες σε, τὲς τῷ Ἁγίῳ σε τέτῳ Θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερεβικῷ σε παριστανομένες Θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σε Υἱὸς, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς, καὶ τὸν πιστόν σε Λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας· ἁγίασον ἡμῶν πάντων τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ. Ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν Θείων τέτων μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιέμενοι, ἑνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σε, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων με τὴν Σάρκα, καὶ πίνων με τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Ὅπως ἐνοικῶντος ἐν ἡμῖν, καὶ ἐμπεριπατῶντος τε Λόγε σε Κύριε, γενώμεθα Ναὸς τε παναγίε, καὶ προσκυνητε σε Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργεμένης. Καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σε, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπεράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν· Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως.

ΟΤι σε ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τε Πατρὸς, καὶ τε Υἱε, καὶ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ο Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σε, καὶ φύλαξον αὐτόν. καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σε τέτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σε πλέσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΩΣ

ΧΑ'ριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τε μονογενες σε Υἱε, μεθ' ε εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἐπεύχεται

Π Ρόσχες Κύριε Ἰησε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίε κατοικητηρίε σε, καὶ ἀπὸ Θρόνε δόξης τῆς Βασιλείας σε, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκα-

θήμε-

θήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς· Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εὐχὴ μετὰ τὴν Μετάληψιν

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ, ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου. Καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς Φωτισμὸν ψυχῆς, καὶ σώματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος· Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν, καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως. Ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ Θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, Παράσχου καὶ ἡμῖν Ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι σοῦ λόγηται, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ συστεῖλαι τὰ Ἅγια.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν Φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ· καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς λέγει τοὺς Ψαλμοὺς. Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. Καὶ Τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, δίδωσι τὸ ἀντίδωρον. Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν, ὡς σύνηθες.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτεργίαν, κατὰ Τάξιν.

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ, ΚΕ.

Εἰς τὴν τȣ̃ Χριςȣ̃ Γέννησιν.

Ο Ἐν Σπηλαίῳ Γεννηθεὶς, καὶ ἐν Φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννȣ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ο ἐν ἀγκάλαις τȣ̃ δικαίȣ Συμεὼν βασαχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτȣ̃ Μαθητῶν, καὶ Ἀποςόλων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ο ἐπὶ πώλȣ ὄνȣ καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκȣ́σιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ο δι' ὑπερβάλλȣσαν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίςην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τȣ̀ς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυρȣ̃, καὶ Ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Ο ἐμπτυσμȣ̀ς, καὶ μάςιγας, καὶ κολαφισμȣ̀ς, καὶ Σταυρὸν, καὶ θάνατον, ὑπομείνας διὰ τὴν τȣ̃ Κόσμȣ σωτηρίαν.

Εἰς

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ Φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἑκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Χρόνου.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ Ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος Φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον καὶ Ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου μὲν Φωτίσας αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου Ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων. Θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ Πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῇ, παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς εἰς ἀπόλαυσιν, καὶ τροφὴν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας, καὶ Δανιὴλ τὸν ἐν Βαβυλῶνι ἁβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα, σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προσετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ Ἀγαθὲ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦδε,) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-

πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος. αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασιν, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεὶς ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι δεῖ τὰ ἁμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνὲ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῆς. Αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει, καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων. Καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν Κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ ΕΙΣ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοὸς, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος, καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον, καὶ Οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν, καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ᾽ εἰκόνα, καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σοῦ προστάγματος, καὶ μεταβαλόντα τῆς εἰκόνος, καὶ μὴ φυλάξαντα, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν, καὶ μίξιν ταύτην· καὶ τὸν ἀῤῥητόν σου τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ Θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι, καὶ διαλύεσθαι: τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, καὶ τὸ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι. Διὰ τοῦτο δεόμεθά σου τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνείκασος· καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, ἤ τινα τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, ἢ ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ, καὶ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου. Καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατάταξον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Ἀποστόλοις ταύτην τὴν ἐξουσίαν δοὺς, ὥστε τῶν ἁμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπών. Ὅσα ἂν δήσητε, καὶ λύσητε, ἵνα ὦσι δεδεμένα, καὶ λελυμένα· καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς χαρισάμενος, λῦσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τόνδε) τοῦ ψυχικοῦ, καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος· καὶ ἔσω συγκεχωρημένος καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· Πρεσβείαις τῆς πανακράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν σὴν οἰκοδομήσας Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς κλεῖς αὐτοῖς δοὺς τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι πᾶσαν αὐτοῖς δοθῆναι θελήσας ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα παρ᾽ αὐτῶν δέδονται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα παρ᾽ αὐτῶν ἐν γῇ λέλυνται· διαδόχους ἡμᾶς τοὺς οὐ-

τελεῖς,

τελεῖς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ τῆς αὐτοῖς δοθείσης ἐξουσίας καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμεῖν, καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σου συμβαίνοντα. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι,) εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε, καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἥμαρτε· λύσας αὐτοῦ καὶ τὸν ἐπικείμενον καθ' οἱονδήποτε τρόπον δεσμὸν, ὃν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησεν, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς, φθόνῳ, καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτο ὑπέστη ὀλίσθημα· Εὐδόκησον ὡς μόνος ἀγαθὸς, καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς, καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΙΑ, ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, ὁ Λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαΐα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ Βαΐα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον· καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ παῖδες, τὸ Ὡσαννὰ σοι βοῶντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΚΡΕΩΝ, ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπίβλεψον Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν κρεῶν, καὶ ἁγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας τὸν ἀμνὸν, ὃν σοι προσήγαγον ὁ πιστὸς Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἀρνὸν, ὅνπερ Ἄβελ σοι προσήνεγκον εἰς ὁλοκάρπωσιν· ὁμοίως καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὃν θῦσαι ἐκέλευσας τῷ Υἱῷ σου τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σέ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, οὕτω καὶ ἡμεῖς τῶν ἁγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀπολαύσωμεν εἰς τροφὴν πάντων ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφὴ, καὶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΩΑ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά. καὶ ἡμᾶς συντήρησον ἐν τῇ χρηστότητί σου, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν καὶ τῆς ἀνεκλαλήτου σου ἀγαθότητος. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ, ΤΗ ς'. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὡριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν ηὐδόκησας· ἵνα ᾖ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ Ἱεροῦ, καὶ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν Κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου, ἀσκεπής· εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου· σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως· ϗ κείρεται παρ᾽ αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος· Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Ἐπιφωνούντων καθ᾽ ἑκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων, τὸ, Ἀμήν. Εἶτα τέλεον ὑπό τινος, εἰς Κληρικοῦ κείρεται σχῆμα· ϗ οὕτω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται. Καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελώνιον, ἐνδυδίσκει· Καὶ τρίτον τὴν τούτου κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτιθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα, ϗ εὔχεται οὕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἔκλεξαι τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ϗ ἁγίασον αὐτὸν. ϗ δὸς αὐτῷ μετὰ πάσης σοφίας, ϗ συνέσεως τῶν Θείων σου λογίων τὴν μελέτην, ϗ τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάττων αὐτὸν ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει, ϗ οἰκτιρμοῖς, ϗ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· ϗ ὀλίγον ἀναγινώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως Εἰρήνην. Εἰ δὲ Ψάλτης ἐστὶ, λέγει ἀπὸ τοῦ Ψαλτηρίου Προκείμενον. Εἰ δὲ εἰσὶ ϗ πλείονες οἱ Χειροτονούμενοι Ἀναγνῶσται, Χειροτονοῦνται ὁμοῦ, ϗ λέγεται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν· ϗ ψάλλεται τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστίν. ϗ λέγομεν Τροπάριον τῆς ἡμέρας· Εἶτα γίνεται ἡ Ἀκολουθία, ὡς προεγράφη.

ΤΑ-

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ΤΟΥ Ἀρχιερέως καθεζομένȣ ἐπὶ τῆς ὡραίας Πύλης, πρὸ τῦ ἄρξασθαι τῆς Λειτȣργίας, Προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ μέλλων Χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος, εἰ μὲν Κοσμικός ἐςι, μετὰ Φελωνίȣ, εἰ δὲ Μοναχὸς μετὰ Μανδίȣ. Κελεύει δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποδύσασθαι τῦτον τὸ Φελώνιον, ἢ τὸ Μανδίον, ϗ ἐνδύσασθαι, Στοιχάριον, ϗ ζώσασθαι· κομισθῆναι δὲ Χερνιβόξεστον, ϗ μανδύλιον.

Εἶτα σφραγίζων τρὶς τὴν αὐτῦ κεφαλὴν ϗ ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα, τῦ Διακόνȣ λέγοντος, Τῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῦ ἑνὸς ϗ αὐτῦ Ἁγίȣ Πνεύματος, διαιρῶν ἑκάςῳ, ὧν ἐξελέξω τὰ χαρίσματα· ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σȣ δωρησάμενος, ϗ βαθμὲς λειτȣργίας καταςησάμενος ἐν αὐτῇ, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν Ἁγίων σȣ, ϗ ἀχράντων Μυςηρίων· ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ προγνώσει ὁρίσας ϗ τῦτον τὸν δȣλόν σȣ, ἄξιον εἶναι τῦ ὑπηρετεῖν τῇ Ἁγίᾳ σȣ Ἐκκλησίᾳ. Αὐτὸς Δέσποτα, ἀκατάγνωςον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαφύλαξον. Καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾷν εὐπρέπειαν Οἴκȣ σȣ, παρεςάναι ταῖς θύραις τῦ Ναȣ τῦ Ἁγίȣ σȣ, ἀνάπτειν λύχνον σκηνώματος δόξης σȣ. Καὶ φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ Ἁγίᾳ σȣ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφορȣντα καρπὸν δικαιοσύνης, ϗ τέλειον ἀνάδειξον δȣλόν σȣ ἐν καιρῷ τῆς Παρȣσίας σȣ, τῆς τῶν εὐαρεςησάντων σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σῦ ἐςιν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα τῦ Πατρὸς, ϗ τῦ Υἱȣ ϗ τῦ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δεχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδύλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριςερῷ ὤμῳ τοῦ Χειροτονȣμένȣ. Ὁμοίως δίδωσιν αὐτῷ, ϗ τὸ Χερνιβόξεστον· Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτῦ, ϗ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ϗ νίπτεται· Λέγων ϗ τὸ, Ὅσοι πιςοί· Τρίς. Καὶ ὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος, ἵςαται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ϗ λέγει, τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν· τὸ Κύριε ἐλέησον, Πιςεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον· Καὶ εἴτι ἄλλο δόξει αὐτῷ εἰπεῖν μυςικῶς.

Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ Λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων Χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ ϗ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν ϗ τὸ Χερνιβόξεστον, ϗ τὰ ἑξῆς· Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ Ἅγιον Θυσιαςήριον, ἀλλ᾽ αὐτὸς μένει ἔξω, ἕως εἰς τὸν συνήθη τόπον. Καὶ ὕτω γίνεται, ϗ εἴπερ εἰσὶν οἱ χειροτονȣμενοι πολλοί· Τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τὰς πολλὰς.

ΤΑΞΙΣ

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τό, Καὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἐξελθόντες δύο Διάκονοι ἐκ τοῦ Ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι Διάκονον, ἑστῶτα ἐν τῇ Σολέᾳ, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρίς, καὶ ψάλλοντες τό, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. Εἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, Σφραγίζεται γ'. τὴν κεφαλήν. Καὶ κελεύει ἀποζώσασθαι τοῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Εἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονούμενος τὸ μέτωπον αὐτοῦ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντος τό, Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου, Ἐκφωνεῖ οὕτως·

Ἡ Θεία Χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον, εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλεται εὐθὺς τό, Κύριε ἐλέησον· ἐκ γ'. παρὰ τῶν ἐν τῷ Βήματι, καὶ παρὰ τῶν ἐκτός. Καὶ Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει γ'. τὴν αὐτοῦ κεφαλήν. καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται οὕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει τῇ σῇ τὴν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τοὺς ὡρισμένους ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστου δυνάμεως λειτουργοὺς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις· αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτουργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδωρήσω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί σου, ὃν καὶ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας σου, καὶ καταξίωσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον οἰκονομῆσαι τὸν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμόν. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τό, Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας Διακό-

τος, ἢ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Διακόνου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Καὶ τούτων λεγομένων.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται οὕτως.

Ο Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σου φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σου θεσπίσας τὸν τῆς Διακονίας νόμον, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοιοῦτον ἀναδείξας, καὶ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τοῦ Διακόνου πληροῦντα ἔργον, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ σου Εὐαγγελίῳ· Ὅς τις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσω ὑμῶν Διάκονος. Σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τοῦ Διακόνου ὑπεισελθεῖν λειτουργίαν, πλήρωσον πάσης πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ δυνάμεως, καὶ ἁγιασμοῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου, ἵνα καὶ οὗτος πάσης ἁμαρτίας ἐκτὸς γενόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου ἀμέμπτως σοι παραστῇ, καὶ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάψευστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, περιτίθησι τὸ Ὠράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων· Ἄξιος. καὶ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, Ἄξιος. παρὰ τῶν τοῦ Βήματος, καὶ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς Ἅγιον ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως· Ἄξιος. καὶ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι

Ὁ δὲ τὸ ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων. καὶ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τοῦ Βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων ὁ Χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν Θείων Μυστηρίων, καὶ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἤγουν τὸ, Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

Ταῦτα δὲ γίνεται, ὅταν γίνηται Λειτουργία τελεία· Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται.

Ἰστέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποθεῖναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, πρὶν εἰπεῖν τὸν Διάκονον· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν. Προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, καὶ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν:

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον, ἵσταται ἐν τῇ Σολέᾳ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος· καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος, καὶ κυκλοῦσι τρὶς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντες καὶ τό, Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅταν ψάλλωσι τό, Ἅγιοι Μάρτυρες, κάθηται ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρονίον· καὶ ἐκεῖ, ὅπου κυκλοῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχωνται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ποιοῦσι μετάνοιαν, καὶ ὁ Χειροτονούμενος ἀσπάζεται τὸ γόνυ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τοῦ Ὠμοφορίου.

Εἶτα ἀνίσταται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ προσέρχεται αὐτῷ ὁ Χειροτονούμενος, καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτοῦ. Καὶ ἐρείσας τὸ μέτωπον τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει καὶ ἄμφω τὰ γόνατα· καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Διακόνου, Πρόσχωμεν, εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ.

Ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, Προχειρίζεται (τὸν δε) τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον, εἰς Πρεσβύτερον. Εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσι τό, Κύριε ἐλέησον, τρὶς, οἱ ἐντὸς τοῦ Βήματος, ὁμοίως καὶ οἱ ψάλται. Πάλιν οὖν σφραγίσας αὐτὸν, γʹ. καὶ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπικειμένην, τοῦ Διακόνου εἰπόντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος, καὶ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων· ὁ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀξιωθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας Προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ἀκλινεῖ τῇ πίστει εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ

τέλειον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

τέλειον ἀνάδειξον δοῦλον σου, ἐν πᾶσιν εὐαρεστοῦντά σοι, καὶ ἀξίως πολιτευόμενον τῆς δωρηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς προγνωστικῆς δυνάμεως μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἀεὶ, καὶ εἰς καὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε.) τοῦ νυνὶ Προχειριζομένου Πρεσβυτέρου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς. ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην,

Εὔχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐν δυνάμει, καὶ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· Αὐτὸς Κύριε, καὶ τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμὸν, πλήρωσον τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς· ἵνα γένηται ἄξιος, παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου, κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας σου, ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου, προσφέρειν σοι δῶρα, καὶ θυσίας πνευματικὰς, ἀνακαινίζειν τὸν Λαόν σου διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας. ὅπως καὶ αὐτὸς ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δέξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου τάγματος ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σου.

Ὅτι

Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, ἀνίστησιν αὐτὸν, καὶ φέρει τὸ ὄπισθεν τοῦ Ὠραρίου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Ἄξιος.

Εἶτα ἐνδύων αὐτὸν τὸ Φελώνιον, ἐκφωνεῖ καὶ αὖθις τὸ, Ἄξιος. καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ Ψάλται. Καὶ οὕτως ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, Καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἀναγινώσκων τὰς Εὐχάς.

Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν, τῷ Κυρίῳ.

Ὅταν δὲ τελειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλῃ εἰπεῖν· Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν· Προσέρχεται ὁ χειροτονηθεὶς, καὶ ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτω.

Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτὴν ἕως τῆς δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ' αὐτοῦ μέλλεις απαιτεῖσθαι αὐτήν.

Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μεθίσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, τὰς μὲν χεῖρας θεὶς ἐπάνω τῆς Ἁγίας τραπέζης, καθ' ἑαυτὸν δὲ λέγων τὸ, Κύριε ἐλέησον· καὶ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις. τότε ὁ Χειροτονηθεὶς ἀποδίδωσι τὸν Ἅγιον Ἄρτον, καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΤΩν Ἱερέων, ϗ Διακόνων παρὰ τȣ̃ πρώτȣ τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντων,
εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, ϗ ἐνδύονται τὰς Ἱερατικὰς αὐτῶν Στολάς· Ἑνὸς
δὲ τῶν Ἱερέων Προσκομιδὴν ποιȣμένȣ, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τȣ̃ τρικηρίȣ,
ποιȣ̃ντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς κατερχόμενος τȣ̃ Θρόνȣ,
ἵσαται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν, λαμβάνων καιρὸν, ὡς σύνηθες· Ἐρχομένȣ δὲ ἐν τῷ μέσῳ
τȣ̃ Ναȣ̃, ϗ ἐν τῷ ἑτοιμασθέντι τόπῳ καθεζομένȣ, ἔρχονται οἱ δύο Συλλειτȣργοὶ Ἀρχιερεῖς.
ποιȣ̃ντες ἔμπροσθεν αὐτȣ̃ σχῆμα μετανοίας, καὶ ὅτως εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι ϗ ἐνδύονται
τὰ Ἀρχιερατικὰ αὐτῶν Ἄμφια. Ἔρχεται δὲ ϗ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τȣ̃ Ἀρχιε-
ρέως εὐλογίαν· ϗ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Βήματι, ἐνδύεται ϗ αὐτὸς Ἐπιτραχήλιον ϗ Φελώνιον.
Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνιςάμενος ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν ςολήν. Εἶθ᾽ ὅτως προσκαλȣ̃ν-
ται οἱ Διάκονοι τȣ̀ς Ἀρχιερεῖς, ϗ Ἱερεῖς, ἐξελθεῖν τȣ̃ Βήματος· Αὐτοὶ δὲ ἐξελθόντες, ἵςανται
κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἔνθεν, ϗ ἔνθεν, πλησίον τȣ̃ Ἀρχιερέως. Τȣ̃ δὲ Ὑποψηφίȣ ἐν τῷ Βή-
ματι ὄντος, ϗ τȣ̃ Ἀετȣ̃ προετοιμασθέντος, ϗ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθέντος, εἰσέρχον-
ται δύο Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, ϗ ἐξάγοντες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν
ταῖς χερσὶ κρατȣ̃ντα· αὐτὸν μὲν ἱςῶσιν ἐπάνω τȣ̃ Ἀετȣ̃· τῶν δὲ Διακόνων τὸ, Πρόσχωμεν,
ἐκφωνȣ́ντων, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

(Ὁ δεῖνας) Ἐλέῳ Θεȣ̃ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως.
(τῆς δεῖνος) οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα.

ΠΙςεύω εἰς ἕνα Θεὸν· ϗ τὰ λοιπὰ μέχρι τέλȣς.
Καὶ καθεξῆς ἀναγινώσκει ϗ τὰς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ ἑτέρας δύο Ὁμολογίας.
προςιθεὶς ϗ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν.

(Ὁ δεῖνας) Ἐλέῳ Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως
(τῆς δεῖνος), οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνȣσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ᾽ αὐτοῦ, ϗ τιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης.
Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρȣσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὸ, Κέλευσον,
Κελεύσατε, κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ Χάρις

Η Χάρις τȣ̃ Παναγίȣ, καὶ ζωοποιȣ̃ Πνεύματος διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Προχειρίζεταί σε Μητροπολίτην τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος) Οἱ δὲ Ψάλται λέγȣσιν· Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ἀσπάζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτȣ̃· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τȣ̃τον ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ τοῖς ὤμοις, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο συλλειτȣργοί· Εἶτα πάλιν στρέφεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ Ἀετῷ· Δύο δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων λαμβάνȣσιν αὐτὸν, καὶ προσφέρȣσι τῷ Ἀρχιερεῖ λέγοντες τὸ, Κελεύσατε, ὡς καὶ οἱ Διάκονοι. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Η Χάρις τȣ̃ Παναγίȣ, καὶ ζωοποιȣ̃ Πνεύματος ἔσω μετὰ σȣ̃, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Οἱ Ψάλται· Εἰς πολλὰ ἔτη. Καὶ πάλιν ἀσπάζονται αὐτὸν καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ πρότερον· Εἶτα εἰσέρχεται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν Στολήν· Ἄρχονται δὲ τῆς Ἱερᾶς λειτȣργίας· καὶ αὐτὸς ȣ̓κ ἐξέρχεται ἐν τῇ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ Κηρία πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ Ἱερωμένοις τε, καὶ λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰς Φήμας, λαμβάνȣσιν αὐτὸν δύο Ἱερεῖς παρ' ἑκάτερα· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν διὰ τȣ̃ βορείȣ κλίτȣς, ἵστανται ἐν τῷ μέσῳ τȣ̃ Ναȣ̃, καὶ κελεύȣσιν αὐτὸν, λέγοντες τὸ, Κέλευσον, Κελεύσατε, Κέλευσον Δέσποτα ἅγιε.

Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην, λαμβάνȣσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ Συλλειτȣργȣ̃ντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, καὶ περιάγȣσιν αὐτὸν, κυκλȣ̃ντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρὶς, καὶ ψάλλοντες τὰ συνήθη τροπάρια, τὸ, Ἅγιοι μάρτυρες. καὶ τὸ. Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸ, Ἡσαΐα χόρευε.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ πρῶτος, Ἀρχιερεὺς ἄνεισιν εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης· καὶ προσάγεται τȣ́τῳ παρὰ τῶν προειρημένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τȣ̃ δεξιȣ̃ μέρȣς, καὶ κλίνει ἀμφότερα τὰ γόνατα, καὶ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτȣ̃ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης συνηρμοσμένας ἐπ' ἀλλήλας, ἐφ' αἷς καὶ τὸ μέτωπον αὐτȣ̃ ἐπερείδει μετ' εὐλαβείας· Τȣ̃ δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθέντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τȣ̃ χειροτονεῖσθαι μέλλοντος, τό, τε Ὠμοφόριον, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τȣ̃ ἀριστερȣ̃ μέρȣς, καὶ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται.

Εἰ μὲν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα.

Ψήφῳ, καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα.

Ψήφῳ, καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, καὶ τῶν ὁσιωτάτων Πρεσβυτέρων.

Ἡ Θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύȣσα. καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρȣ̃σα Προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν Θεοφιλέστατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστȣ Πόλεως (τῆς δε.) Εὐξώμεθα ȣ̓̃ν ὑπὲρ αὐτȣ̃, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τȣ̃ Παναγίȣ Πνεύματος.

Καὶ

Καὶ ψάλλουσιν οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ ἐκτὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς.

Ἐπιδιδομένου τοίνυν τοῦ τοιούτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ· καὶ τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τοῦ Ἀρχιδιακόνου λέγοντος, τὸ, Πρόσχωμεν. ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα εἰς ἐπήκοον τῶν περιεστώτων· καὶ πάντων φωνούντων τὸ, Κύριε ἐλέησον. ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ Χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων.

Εἶτα ποιῶν σταυροὺς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων.

ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα, Εὔχεται οὕτω.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν, καὶ ταγμάτων τάξιν εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς, καὶ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις ἐν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν Ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν, καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας, ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς, ὡς ἡγίασας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον· καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐπακούειν σε αὐτοῦ.

Ὅτι ἡγίασταί σου τὸ Ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Λέγει εἷς τῶν Συγχειροτονούντων Ἀρχιερέων λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος.) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε,) τοῦ νυνὶ Προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας, καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῇ τοῦ Χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, Εὔχεται οὕτως·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν οὐσίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλους καταστήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντας Θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι Θυσίαν, καὶ προσφορὰν ὑπὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· Σὺ Χριστὲ καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίησον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου· ὁδηγὸν τυφλῶν, Φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, Φωστῆρα ἐν Κόσμῳ· ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῇ τῷ Βήματί σου ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, αἴρει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τίθησιν εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν· καὶ οὕτως ἐπιτίθησι τῷ Χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον λέγων Ἄξιος. ὁμοίως καὶ ὁ Κλῆρος τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι. Καὶ τῆς συνήθους Εὐφημίας τελουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον· καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει· Αὐτὸς καὶ τῷ Χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΕΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ.

Παραγίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Μονῇ· καὶ εἴπερ βούλεται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, καὶ γίνεται εὐλογητὸς. Τρισάγιον. Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς Ἱερομονάχων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως οὕτω.

Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος (ὁ δεῖνα,) καὶ Ὑποψήφιος στερεωμένος ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὰς Ἁγίας εὐχὰς, καὶ ἀθρονιασθῆναι εἰς Ἡγούμενον, καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος.)

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν, βοᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετίζουσάσε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως· Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπικειμένην ἔχων τὴν χεῖρα, ἐπεύχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ διαπαντὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πρόνοιαν ποιούμενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην Ποίμνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγαγών· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων τῇ ἀμέτρῳ σου φιλανθρωπίᾳ ἄμεμπτον τὸν δοῦλόν σου διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἐξ αὐτῆς ἓν πρόβατον, καὶ ὑπὸ λύκου ἐναντίου φθαρῆναι, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας καταστῆναι ἐπ' αὐτῆς Ἡγούμενον, ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς διακόσμησον, διὰ τῶν ἰδίων ἔργων ἀγαθὸν τύπον τοῖς ὑπ' αὐτὸν γενόμενον, ὥστε αὐτοὺς ζηλωτὰς γενέσθαι, τῆς ἀμέμπτου αὐτοῦ πολιτείας· καὶ σὺν αὐτῷ ἀκατακρίτως στῆναι τῷ φοβερῷ σου Βήματι.

Ἐκφώνως. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα.

Καὶ εὐθὺς εἷς τῶν Ἱερέων λέγει.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου (οὗ δεῖνος.) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νυνὶ προχειριζομένου εἰς Ἡγούμενον, καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ ἀγαθῇ καταστάσει διαφυλάξῃ τὴν

αὐτȣ̃ ἀδελφότητα, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ, καὶ ἀνάγκης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκȣ, καὶ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτȣ̀ς, καὶ ἀλλήλȣς, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κλῖνον Κύριε τὸ ȣ̃ς σȣ, καὶ ἐπάκȣσον τῆς δεήσεώς ἡμῶν, καὶ ἀνάδειξον τὸν δȣ̃λόν σȣ τȣ̃τον, τὸν Καθηγέμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς πιστὸν, καὶ φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος λογικῆς Ποίμνης, ποιȣ̃ντα ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σȣ, καὶ ἄξιον τῆς ἐπȣρανίȣ σȣ Βασιλείας γενόμενον.

Ἐκφώνως. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Καὶ ἐνθρονιάζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρȣ, καὶ ἐπαίρων τὸ παλαιὸν αὐτȣ̃, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινὸν, καὶ λέγει.

Ἐνθρονιάζεται ὁ δȣ̃λος τȣ̃ Θεȣ̃ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος, εἰς Ἡγȣ́μενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος.) Καὶ ὑψȣ̃σιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ΄. λέγοντες.

Ἄξιος, Ἄξιος, Ἄξιος.

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἐπίσκοπος τὸν Ἡγȣ́μενον, καὶ ὅλοι οἱ Καλόγεροι, καὶ παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων·

Λάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ᾽ ᾗ στηριζόμενος, τὸ Ποίμνιόν σȣ κυβερνήσεις ὅτι καὶ λόγον μέλλεις ἀποδȣ̃ναι ὑπὲρ αὐτȣ̃ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως.

Καὶ πολυχρονᾶται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Ἡγȣ́μενος, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτȣργία.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Βασιλεῦ προαιώνιε, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ ἀρχηγέτης τῆς λογικῆς μάνδρας, ὁ τὴν ψυχὴν θέμενος ὑπὲρ τῶν ἰδίων προβάτων· ὁ εἰπών· ἔνθα ἂν ὦσι δύο, ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Αὐτὸς καὶ νῦν ἐπιφοίτησον τῇ συνελεύσει ταύτῃ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (ὁ δεῖνα) τὸν προχειρισθέντα εἰς Ἀρχιμανδρίτην, δόκιμον, καὶ ἐξαίρετον μέλος ἀνάδειξον τῆς Ἀδελφότητος ταύτης. Κατεύθυνον αὐτοῦ τὰς ὁδούς· φώτισον τὴν διάνοιαν, καὶ τὸν Θεῖόν σου φόβον ἐμφύτευσον τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ὥστε ἀμέμπτως, καὶ κατὰ τὸ Ἅγιόν σου θέλημα πολιτεύεσθαι, πιστῶς τε καὶ ἐν ἀληθείᾳ ἐξυπηρετεῖν ταῖς χρείαις τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, παντὶ σθένει τὰ συμφέροντα προθυμούμενος, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα διατήρησον ἐκ πάσης ἐπηρείας, καὶ κληρονόμον ποίησον τῆς Βασιλείας σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μέγαν Οἰκονόμον, ἢ Πρωτοπρεσβύτερον.

Αὗται αἱ χειροτονίαι, αἱ ἔξω τοῦ Βήματος, γίνονται οὕτω. Προσφέρεται ὁ χειροτονούμενος, τοῦ Διακόνου κελεύοντος αὐτὸν, καὶ λέγοντος τὸ, Κέλευσον, κελεύσατε. Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Ὁ δὲ Πατριάρχης φορῶν ἐπιτραχήλιον, καὶ Ὠμοφόριον, λέγει.

Η Μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεταί σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας (ἢ μέγαν Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι.)

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν, λεγόντων τῶν παρόντων τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα, Εἰ δὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, λέγει.

Η ταπεινότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεταί σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως, (ἢ Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι.)

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οὐδὲν τι πλέον. Εἰ βούλοιτο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω καὶ τὰς εὐχὰς μόνον, ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀρχιδιακόνου, εὐχέσθω μεγαλοφώνως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ γένει ἡμῶν τῇ ἀφάτῳ σου προμηθείᾳ δωρησάμενος, τοὺς αὐτὴν ἐνδυσαμένους διατάττειν, καὶ διακονεῖν ἐν τοῖς ὑποβεβηκόσιν ὑπεργοῖς τῶν Θείων σου Μυστηρίων· Αὐτὸς ἔνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν σου τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· καὶ κατακόσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί σου, ὃν ἀρχῇ ἵσασθαι τῶν Διακόνων τοῦ λαοῦ σου, καὶ ὑπόδειγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετέπειτα· ποίησον ἐν γήρει πίονι φθάσαι καὶ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλου Οἰκονόμου λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν καὶ τῇ κατὰ σάρκα σου Οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐργασάμενος· ὁ τὸν Φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα, ὡς οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας, εὐλόγησον καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) εἰς Οἰκονόμον· καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν καὶ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς καὶ φρονίμως, καὶ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματά τε καὶ χρήματα· ὅπως οὕτω ποιήσας, καὶ οὕτω διακονήσας, ἀξιωθῇ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγῃ δὲ τὴν φοβερὰν ἐντροπήν τε καὶ κατάκρισιν τοῦ τὸ τάλαντον ὀλιγώρως καταχώσαντος δούλου πονηροῦ. Εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ γενναίου Μάρτυρος Βαρνάβα καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι ἡγίασαι καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοπρεσβυτέρου λεγέτω ταύτην.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν, καὶ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς καὶ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, καὶ αὐτοὺς ἱκανοὺς εὐλαβεῖς καθισάμενος, τοὺς ἱερατικῶς διατάττειν, καὶ διακονεῖν τοὺς ὑποβεβηκότας λειτουργοὺς τοῦ Μυστηρίου σου· Αὐτὸς ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα.) καὶ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τοῦ ὃν ἀρχῇ ἵσασθαι τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ σου, καὶ καλὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ᾽ αὐτὸν γενέσθαι καταξίωσον· καὶ μετ᾽ εὐλαβείας καὶ αἰδοῦς ἐν γήρει καλῷ τελέσαι τὸν βίον εὐδόκησον· καὶ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ἐλέησον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας. καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΝ.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ καὶ ζωηρὰ ὁδὸς, ὁ συνοδεύσας τῷ θεράποντί σου Ἰωσὴφ, συνόδευσον Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷδε.) Ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ Λῃστῶν, καὶ πειρατηρίων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ βροτοκτόνου ἐχθροῦ. Συγχώρησον αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε κατὰ διάνοιαν, ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ πλημμεληθὲν ὑπ' αὐτοῦ. Συντήρησον τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀνεπιβούλευτον, καὶ τὴν ψυχὴν καθαρὰν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ διαφύλαξον. τὰ κινήματα αὐτοῦ εὐόδωσον· τὰ ἐπιχειρήματα εὔθυνον. ὑγιαίνοντα, καὶ εὐθυμοῦντα, οἷς ἂν ἐπιθυμῇ, κατάστησον Ναὶ, δεόμεθά σου Βασιλεῦ παντοδύναμε, καὶ ἀνεξίκακε Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπεινοῦ, διὰ τὴν σὴν ἀγαθότητα, καὶ παραβλεψάμενος τὰ πταίσματα ἅπαντα τοῦ δούλου σου (τοῦδε) τῇ χάριτί σου καταπλούτισον, πλήρη τε τῶν βιωτικῶν, καὶ ἐπουρανίων σου δωρεῶν γενόμενον, κληρονόμον καὶ τῆς θείας σου δόξης, καὶ ἀνεκλαλήτου εὐφροσύνης ἀνάδειξον. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ

ΗΓΟΥΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Τοῦ καιροῦ ἐνστάντος, καθ' ὃν δεῖ τελεῖσθαι τοὺς ἀρραβῶνας ἐν Ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν οἰκίᾳ, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Μανδύου.

Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον, καὶ κρατῶν τὴν Ἱερὰν βακτηρίαν ἐν τῇ δεξιᾷ, ἵσταται ἐν τόπῳ τεταγμένῳ, καὶ προσάγονται αὐτῷ οἱ νυμφευθησόμενοι ὁ μὲν ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν ἡ δὲ γυνὴ ἐξ ἀριστερῶν, προαπόκεινται δὲ ἔν τινι μέρει Δακτύλιοι δύω, χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς· ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερὰ πλησίον ἀλλήλων. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν νεονύμφων, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηρὸς ἀνημμένους, καὶ θυμιᾷ σαυροειδῶς. Τοῦ δὲ Διακόνου εἰπόντος.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν. Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε.) καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δε.) τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσηται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἄρρηκτον, ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ ἈΡΧΙΕΡΕΥΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἁγνὴν, εὐλόγησον τὰ Μνῆστρα, καὶ ἕνωσον καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τῷ Δισκελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν, καὶ λέγει αὐτῷ.

Ἀρραβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τρίς.

Ποιῶν Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Εἶτα καὶ τῇ γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν.

Ἀρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δε) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί. Τρίς.

Καὶ ὅταν εἴπῃ εἰς ἕκαστον τρὶς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνος. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ παιδὶ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ
Μεσοποταμίᾳ σταλλομένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα καὶ
διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρραβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας. Αὐτὸς
εὐλόγησον τὸν Ἀρραβῶνα τῶν δούλων σου (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε) καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς
λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτοὺς τῇ παρὰ σοῦ ἁγίᾳ ἑνότητι. σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούρ-
γησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους
τῶν ἀνθρώπων· Αὐτὸς οὖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρο-
νομίαν σου. καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ' ἑκάστην γε-
νεὰν τοὺς ἐκλεκτούς σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τήν δε)
καὶ στήριξον τὸν Ἀρραβῶνα αὐτῶν ἐν πίστει. καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ. Σὺ γὰρ Κύριε
ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν Ἀρραβῶνα, καὶ στηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ
Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ: διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. διὰ δακτυλιδίου
ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θάμαρ. διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, οἰκτίρμων γέ-
γονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ. Δότε γάρ, φησι, δακτύλιον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ θύσαντες τὸν
μόσχον τὸν σιτευτὸν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιά σου Κύριε τὸν Μωϋσῆν ἐστρατοπέ-
δευσεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ οἱ Οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ
ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, καὶ ἡ δεξιὰ τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ κραταιῷ καὶ τῷ
βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς οὖν καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο εὐ-
λογίαν οὐράνιον, καὶ Ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς αὐτῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Εἰ μὲν βούλονται ἐν ταυτῷ στεφανωθῆναι, ἵστανται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μετὰ κηρῶν ἀνημμένων, καὶ λεγομένου τοῦ ἑξῆς Ψαλμοῦ, οἱ Ψάλται καθ' ἕκαστον στίχον ψάλλουσι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθυνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οἱ Υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις Υἱοὺς τῶν Υἱῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε) τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεη-

ρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτὲς ἐν ὁράσει υἱῶν ἢ θυγατέρων, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, ἢ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι αὐτὲς ἢ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε. Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄχραντος, ἢ πάσης Κτίσεως δημιεργὸς, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτὲς, ἢ εἰπών. Αὐξάνεσθε, ἢ πληθύνεσθε, ἢ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, ἢ ἀμφοτέρες αὐτὲς ἓν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας. Ἕνεκεν γὰρ τέτε καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῦ, ἢ τὴν μητέρα, ἢ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, ἢ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν· καὶ, ὃς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Ὁ τὸν θεράποντά σε Ἀβραὰμ εὐλογήσας, ἢ διανοίξας τὴν μήτραν Σάῤῥας, ἢ πατέρα πλήθες ἐθνῶν ποιήσας. Ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, ἢ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας. Ὁ τὸν Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ συνάψας, ἢ ἐξ αὐτῦ τὲς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας. Ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἢ τὴν Ἀσυνὲθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, ἢ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος. Ὁ τὸν Ζαχαρίαν ἢ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, ἢ πρόδρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας. Ὁ ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, ἢ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τῦ γένες τῶν ἀνθρώπων. Ὁ διὰ τὴν ἄφρασόν σε δωρεὰν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία ἢ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα· Αὐτὸς Δέσποτα Πανάγιε. πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν οἰκετῶν σου, ἢ ὡς ἐκεῖσε, ἢ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σε ἐπιστασίᾳ, εὐλόγησον τὸν γάμον τῦτον, ἢ παράσχε τοῖς δούλοις σε τέτοις (τῷ δεῖνι) ἢ (ἢ δεῖνι) ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροημέρευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλες ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξίωσον αὐτὲς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην ἀνεπιβέλευτον διατήρησον. Καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσε τῦ Οὐρανῦ ἄνωθεν, ἢ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς. Ἔμπλησον τὲς οἴκες αὐτῶν σίτε, οἴνε, ἢ ἐλαίε ἢ πάσης

σης ἀγαθωσύνης , ἵνα μεταδιδῶσι καὶ τοῖς χρείαν ἔχουσι · δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα .

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν . Καὶ τὰ λοιπά . Ὁ Διάκονος . Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀχράντου γάμου ἱερουργός, καὶ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀγαθὸς οἰκονόμος. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θέμενος αὐτὸν ὡς Βασιλέα τῆς Κτίσεως, καὶ εἰπὼν οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, καὶ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδάμ, εἶπε τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστῶν μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, καὶ οὓς, ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κατάπεμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα .) καὶ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρί . καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικός, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θέλημά σου. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὴν Σάῤῥαν. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ῥεβέκαν . Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς Πατριάρχας . Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὴν Ἀσυνέθ . Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὡς εὐλόγησας Μωσέα καὶ Σεπφόραν . Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ . Διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ Κιβωτῷ · Διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὡς διεφύλαξας τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ Κήτους . Διαφύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τοὺς Ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τοῦ πυρὸς , καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον οὐρανόθεν . καὶ ἔλθοι ἐπ' αὐτοὺς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ Μακαρία Ἑλένη , ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρόν . Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνὼχ , τοῦ Σὴμ , τοῦ Ἠλία . Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν Ἁγίων σου Τεσσαράκοντα Μαρτύρων , καταπέμψας αὐτοῖς οὐρανόθεν τοὺς στεφάνους . Μνημόνευσον ὁ Θεὸς καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτοὺς γονέων · ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων . Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῶν δούλων σου τῶν Παρανύμφων , τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην . Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης σου (τῆς δε) καὶ εὐλόγησον αὐτούς . Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας , καλλιτεκνίαν , ὁμόνοιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων . Ὕψωσον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου , ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν . Δώ-

ρησαι

ρισαι αὐτοῖς σπέρμα ςάχυος, ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, καὶ σοὶ εὐάρεςον· καὶ ἴδωσιν υἱὲς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρεςήσαντες ἐνώπιόν σε, λάμψωσιν ὡς φωςῆρες ἐν ὀρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ἕ δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ ὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἐξαπόςειλον τὴν χεῖρά σε ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε. καὶ ἅρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) καὶ τὴν δούλην σε (τήν δε). ὅτι παρὰ σῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτὲς ἐν ὁμοφροσύνῃ· ςεφάνωσον αὐτὲς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σῦ ἐςὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ Στέφανα,

Στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δοῦλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τῦ Θεῦ (τήν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος.

Τῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτε ποιῶν σχῆμα Σταυρῦ.

Εἶτα ςέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τῦ Θεῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τῦ Θεῦ (τόν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος,

Καὶ τῦτο τρὶς ὁμοίως. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτὲς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ καὶ τιμῇ ςεφάνωσον αὐτές.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τῦ Ἀποςόλε, ἦχος πλ'. ά.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ςεφάνες ἐκ λίθων τιμίων.

Ζωὴν ᾐτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς. Ὁ Απόςολος.

Πρὸς Ἐφεσίες Ἐπιςολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. έ. 20.

Ἀδελφοὶ, εὐχαριςεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεῦ. αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ. ὅτι ὁ ἀνήρ κεφαλή ἐςι τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριςὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐςι Σωτὴρ τῦ σώματος. ἀλλ'

ὥσπερ

ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν. καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι. καὶ παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ᾽ ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ᾽ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν. ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν. ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ᾽ ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω, ὡς ἑαυτόν. ἡ δὲ γυνή, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφαλ. β΄. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν. οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς, Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ, καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγενημένον. (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) Φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ, πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι; Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Καὶ μνημονεύει, ὧν θέλει. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-

τρί,

τρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· Αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα) οὓς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γήρει πίονι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

ΟΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν, πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

Ἄγγελον, εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ Ὁ Ἀρχιερεὺς μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν Οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ.

Ἐκφώνως.

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γʹ. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ εἶτα τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως, λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἀρχιερεὺς, τοῦ Συντέκνου

κρατοῦν-

κρατοῦντος ὄπισθεν τοὺς Στεφάνους, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα, Τροπάρια, εἰς ἦχον πλ. δ.

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἕτερα, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους. Καὶ ἐπάρας τὸν στέφανον τοῦ νυμφίου, λέγει·

Μεγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει.

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάῤῥα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκα, καὶ πληθύνθητι, ὡς ἡ Ῥαχὴλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· Πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριὰς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Εἶτα προσέρχονται, οἱ οἰκεῖοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τοὺς νεονύμφους ἐπεύχονται αὐτοῖς. Καὶ οὕτω γίνεται παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς. Καὶ ἑξῆς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τȣ̃ Ἀρχιερέως, ἀρχόμεθα τȣ̃, Κύριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ.

Εἶτα τȣ̃, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον, δ'.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια. ἦχος, δ'.

ΤΗ͂, Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ ϗ ταπεινοὶ, ϗ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθȣς ψυχῆς Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολύμεθα, ὑπὸ πλήθȣς πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σȣ̀ς δȣ́λȣς κενȣ̀ς, σὲ γὰρ ϗ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Δόξα, ϗ νῦν.

ΟΥ͂ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σȣ λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύȣσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσȣ́των κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρȣς; ȣ̓κ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σȣ̃, σȣ̀ς γὰρ δȣ́λȣς σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος, πλ. β'. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

ΗΤὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλȣ δεξαμένη, ϗ τεκȣ̃σα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τȣ̀ς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἀνυμνȣ̃μεν τὸν Υἱόν σȣ, Θεοτόκε, ϗ βοῶμεν Πανάχραντε Δέσποινα· παντὸς κινδύνȣ ῥῦσαι τȣ̀ς οἰκέτας σȣ.

Βασιλέων, Προφητῶν, ϗ Ἀποστόλων, ϗ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, ϗ προστασία τοῦ Κόσμȣ Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ ϗ μακαρίζει, ϗ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σȣ, τῶν Ὀρθοδόξων, Μαρία Θεόνυμφε.

Δός Χριστέ μȣ ϗ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκȣ́σης πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ μȣ τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σῶσον ταῖς πρεσβείαις σȣ, ϗ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκȣ̃σα Ζωοδότην, ϗ σωτῆρα, σῶσον ταῖς πρεσβείαις σȣ, εὐλογημένη ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων ἐν γαστρί σȣ, συλλαβȣ̃σα, Παρθένε Πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτό-

Θεοτόκε ἡ τεκȣ̃σα διὰ λόγȣ, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτὴν τε ϗ Υἱόν σȣ, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἐκδυσωπȣ̃ντες πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τȣ̃ πυρὸς τȣ̃ αἰωνίȣ, ϗ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννῆτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δȣ́λων, δυσωπȣ̃μεν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων ϗ παντοίων ἀλγηδόνων, ϗ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ Ἱερᾷ σȣ σκέπῃ καταφεύγοντας,

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων Κτίστης ἐκσȣ̃ ϗ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ναός σȣ Θεοτόκε ἀνεδείχθη, Ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, ϗ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκȣ̃σα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, ϗ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τȣ̀ς δȣ́λες σȣ.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τȣ̀ς σȣ̀ς δȣ́λȣς Παναγία Δέσποινα, ϗ πάσης βλάβης ψυχῆς τε ϗ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σȣ Παρθένε, Θεοτόκε τȣ̀ς εἰς σὲ προστρέχοντας, ϗ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης ϗ θλίψεως.

Τίς προστρέχων τῷ Ναῷ σȣ Θεοτόκε, ȣ̓ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμȣ̃ τε ϗ σώματος ἄχραντε.

Ὑπὸ πάντων δυσωπȣ́μενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων ϗ τῶν ἄνω Τάξεων, ἱλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκȣ́σης σȣ.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, ϗ ἄνες, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμȣ Ἱλαστήριον Παρθένε, χαῖρε στάμνε ϗ λυχνία πάγχρυσε, τȣ̃ θείȣ Μάννα ϗ Φωτὸς Θεόνυμφε.

Δόξα.

Ψαλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωπȣ̃ντες σωτηρίας τεύξασθαι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον,

Ὦ Παρθένε ἡ τεκȣ̃σα τὸν Σωτῆρα, ϗ Δεσπότην τȣ̃ Κόσμȣ ϗ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε θεία Τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σε, τῆς ἀχράντε ϗ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σε δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, ϗ Ἀγγέλων, ϗ τῶν ἄνω Τάξεων, σὲς δέλες Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τε τιμίε ϗ ἐνδόξε, Βαπτιςε σε Προφήτε Προδρόμε τε, Χριςέ με Σῶτερ, τὲς δέλες σε φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποςόλων, ϗ Μαρτύρων, ϗ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σε δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τὲς δέλες σε φύλαττε, ὡς προςασία τε Κόσμε ϗ ςήριγμα.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα ϗ Υἱὸν δοξολογεμεν, ϗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τριὰς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀῤῥήτως ἐπ' ἐςάτων συλλαβεσα, ϗ τεκεσα τὸν Κτίςην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τὲς σὲ μεγαλύνοντας.

Της εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀςοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σε τῶν περιςάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τε γένες τῶν Χριςιανῶν.

Ὁ Διάκονος. Τε Κυρίε δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεύς. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Νῦν ἐπέςη ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἁγιάζων, ϗ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτής. ἀλλ' ἐπίςρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζεσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρίσας Χριςὲ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθένε σήμερον, ϗ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσες τῶν ἀσθενέντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, ϗ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Πανάγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, ϗ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον. Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ, Τρισάγιον. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Κύριος φωτισμός με, ϗ Σωτήρ με,

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιςὴς τῆς ζωῆς με.

Ὁ Ἀπόςολος.

Πρὸς

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β΄. 11.

Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι᾿ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾿ αὐτῷ. καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιςὸς Ἀρχιερεὺς, τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ Λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλϐάριον· Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Εὐαγγέλιον· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε΄. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔςι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊςὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα· Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ Ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ Ὕδατι τούτῳ, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ Ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικὸν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρῃζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως. τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυ-

ρίου

ρίȣ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξηται ἡμᾶς Υἱȣ̀ς καὶ κληρονόμȣς τῆς Βασιλείας αὐτȣ̃, διὰ τῆς τȣ̃ Ὕδατος τȣ́τȣ μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμȣ̃, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην, Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Μέγας τῇ βȣλῇ, καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης Κτίσεως Δημιȣργός· ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σȣ, καὶ τὸ ἔλεός σȣ τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηρȣ̃σι τὰ σὰ προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα. Διὰ γὰρ τȣ̃το παραγέγονας ἐν δȣ́λȣ μορφῇ, ȣ̓ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματȣ́μενος, ἀλλ᾽ ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλȣ̃ ζῶντας ὀφθαλμȣ̀ς εἰργάσω, καὶ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, καὶ τὴν τȣ̃ βίȣ τȣ́τȣ ἁλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα. Αὐτὸς φιλάνθρωπε βασιλεῦ, ὁ δȣ̀ς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι στολὴν ἐξ Ὕδατός τε καὶ Πνεύματος, καὶ διὰ τῆς τȣ̃ Ὕδατος τȣ́τȣ μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμȣ̃, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ῥύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχȣσαν· Ναὶ δεόμεθα, ἐπίσκεψαι ἡμῶν, Ἀγαθὲ, τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσȣς ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλέει σȣ. Πρεσβείαις τῆς παναχράντȣ, ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, καὶ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας, δυνάμει τȣ̃ τιμίȣ καὶ ζωοποιȣ̃, Σταυρȣ̃, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπȣρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τȣ̃ τιμίȣ ἐνδόξȣ Προφήτȣ Προδρόμȣ καὶ Βαπτιστȣ̃ Ἰωάννȣ, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Ἁγίοις μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκȣμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλȣ, Γρηγορίȣ τȣ̃ Θεολόγȣ, καὶ Ἰωάννȣ τȣ̃ Χρυσοστόμȣ, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίȣ καὶ Κυρίλλȣ Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, τȣ̃ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Τριμυθȣ̃ντος τȣ̃ Θαυματȣργȣ̃, τȣ̃ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάȣ Ἐπισκόπȣ Μύρων τῆς Λυκίας τȣ̃ Θαυματȣργȣ̃, τȣ̃ Ἁγίȣ καὶ ἐνδόξȣ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίȣ τȣ̃ Τροπαιοφόρȣ, τȣ̃ Ἁγίȣ καὶ ἐνδόξȣ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίȣ τȣ̃ Μυροβλύτȣ, τῶν Ἁγίων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματȣργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανȣ̃, Κύρȣ καὶ Ἰωάννȣ, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάȣ, Σαμψὼν καὶ Διομήδȣς, Μωκίȣ καὶ Ἀνικήτȣ, Θαλαλαίȣ τε καὶ Τρύφωνος, τȣ̃ Ἁγίȣ (τȣ̃δε) ȣ̃ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελȣ̃μεν, καὶ πάντων σȣ τῶν Ἁγίων, Καὶ φύλαττε Κύριε τȣ̀ς δȣ́λȣς σȣ τȣ̀ς πιστȣ̀ς Βασιλεῖς ἡμῶν, (γ.) Χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγείαν, καὶ τῇ δȣλικῇ σȣ ταύτῃ τῶν χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων,

τῶν

τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ καὶ Μοναχικοῦ τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας, αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιεστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας σχῆμα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ Ὕδατος τούτου μεταλήψεως, καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν Τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. ἐκ γ'. Εἶτα ῥαντίζων Σταυροειδῶς, λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου Ἄχραντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν τίμιον Σταυρόν. Ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ Λαός.

Εἶθ' οὕτω ῥαντίζει παντα τὸν Λαὸν, καὶ τὴν Μονὴν μετὰ τοῦ Ἁγιάσματος.

Ὁ δὲ Χορὸς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος. δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα. Νεῦσον παρακλήσεσι. Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ὁ Διάκονος, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΑΙ

ΕΥΧΑΙ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Μέλλων δὲ Ὁ Ἀρχιερεὺς μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, λέγει ταῦτα, ἢ λέγοντος ἀκούει σιλαβῶς.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς θείαν Κοινωνίαν ;
Πλαστουργὲ, μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ.
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον ;
Ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλῖδος.

ΕΥΧΗ

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Πιστεύω Κύριε καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι, μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τροπάρια.

Ἔθελξας πόθῳ με Χριστὲ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ ἀΰλῳ τὰς ἁμαρτίας μου· καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος, ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

ΕΥΧΗ.

Δέσποτα Φιλάνθρωπε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς, καὶ Βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ἐπὰν δὲ μετάσχῃ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, λέγει ταύτην τὴν Εὐχήν.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ.

ΕΥχαριστῶ σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν Ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου, καὶ ἐπουρανίων Δωρεῶν κατηξίωσας, Ἀλλὰ Δέσποτα Φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ Φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα κἀμοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς Φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου. εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν Φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντὸς, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ, καὶ εὐεργέτῃ· καὶ οὕτω τῇ δὲ τοῦ βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ

ΔΟΞΑ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΡΧΙΕΡΑ
ΤΙΚΟΝ

Δ. Χ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ